Dosarul nr.2-428/2025
2-25040589-15-2-26032025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

23 iulie 2025
mun.Cahul

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Alexei Rusacov
Grefier Evelina Vrancean, Daniela Brînză
cu participarea:
reclamantei Diana Coroleac, d.n. *****, IDNP *****;
reprezentantului reclamantei Coroleac D.– avocata Elena Stănilă, în baza mandatului nr.1855670 din 25.01.2025;
reprezentantului intervenientului accesoriu Procuratura Generală – Inna Vîhodeț, în baza procurii nr.18/3 din 20.01.2025;
în absența:
reprezentantului pârâtului Ministerul Justiției – prin referință a solicitat examinarea cauzei în lipsă;
reprezentantului intervenientului accesoriu Ministerul Finanțelor– prin referință a solicitat examinarea cauzei în lipsă;

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Coroleac Diana împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului în ordinea Legii nr.1545/1998,-

a c o n s t a t a t:

La data de 26 martie 2025, Coroleac Diana s-a adresat la Judecătoria Cahul, sediul Central cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova privind repararea prejudiciului în ordinea Legii nr.1545/1998, solicitând încasarea sumei de 10 000 000 lei cu titlu de pagubă morală, precum și a câte 10 000 lei cu titlu de prejudiciul material sub forma de cheltuieli pentru asistență juridică în cauza penală și cauza civilă.

În susținerea cererii de chemare în judecată, s-a invocat că, urmărirea penală cu nr. 2023970070, a fost pornită la 08 februarie 2022 de către Procuratura Anticorupție conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) din Codul penal. Temei pentru pornirea urmăririi penale a servit procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii în baza art. 265 alin.(3) CPP, întocmit de ofițerul de investigații PCE a DGT Sud a CNA, D. Guțu.

Prin ordonanța OUP a CNA, D. Caranic din 09.02.2023, Coroleac Diana a fost recunoscută în calitate de bănuit în cadrul cauzei penale nr.2023970070, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiind autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție din aceeași dată, amânarea aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, care i-a fost adusă la cunoștință la data de 09.03.2023.

Necătând la faptul că probe concludente pentru înaintarea învinuirii organul de urmărire penală nu avea, la data de 04.05.2023 în privința Dianei Coroleac a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în baza art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar apărătorul ales al bănuitei Coroleac Diana a fost avocatul Elena Stănilă.

Susține reclamanta că nu a fost citată pentru înaintarea învinuirii în modul prevăzut de lege, iar la solicitarea telefonică a OUP, D. Caranic, de a se prezenta în fața procurorului în acest scop, Coroleac Diana a explicat că, fiind însărcinată, se află internată în spitalul raional Cahul, tot atunci și apărătorul Elena Stănilă se afla în concediu medical, însă aceasta nu a fost înștiințată nici într-o modalitate despre efectuarea acțiunii procesuale – înaintarea învinuirii. Dar, așa cum termenul de 3 luni prevăzut de art. 63 CPP pentru a fi înaintată învinuirea expira la data de 09.05.2023, a fost solicitat un avocat de la CNAJGS Cahul, Alexandru Balan, cu motivul că bănuita a refuzat serviciile avocatului ales, și, în lipsa bănuitei și a avocatului ales, a fost prezentată ordonanța de punere sub învinuire doar avocatului Alexandru Balan, cu mențiunea că bănuita a refuzat să semneze, ceea ce ar demonstra o falsificare a unui act procesual de către procuror, ba mai mult, avocatul Alexandru Balan a făcut mențiuni privind încălcarea de către procuror a prevederilor art. 282 CPP.

Menționează și faptul că ordonanța de punere sub învinuire a fost adusă la cunoștință suplimentar bănuitei și avocatului ales la data de 23.05.2023, or Codul de procedură penală nu prevede o astfel de procedură – înaintarea suplimentară a aceleiași învinuiri.

Aceste acțiuni ale organului de urmărire penală au fost contestate în ordinea prevăzută de art. 313 din Codul de procedură penală: la data de 05.06.2023 a fost contestată ordonanța de punere sub învinuire conform art. 299^1 din Codul de procedură penală, fiind respinsă de procurorul ierarhic-superior, iar la 21.06.2023 ambele ordonanțe au fost contestate în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, la fel fiind respinse ca neîntemeiate.

Ulterior, la data de 20.06.2023, învinuita Coroleac Diana a solicitat procurorului clasarea cauzei penale și scoaterea de sub urmărire penală din motivul lipsei faptului infracțiunii în acțiunile ei. Cererea respectivă a fost respinsă de către procuror, după care ambele ordonanțe au fost contestate în ordinea art. 313 din Codul de procedură penală, la final fiind respinsă contestația ca neîntemeiată.

Între timp, Coroleac Diana a solicitat CNAJ GS Cahul anularea deciziei nr. 0678/ACP din 04.05.2024 prin care a fost desemnat avocat din oficiu Alexandru Balan ca fiind ilegală, ulterior fiind depusă și acțiune civilă la data de 25.07.2023, care, prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 29.05.2024, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin urmare, Coroleac Diana a fost, în toată această perioadă de timp, nevoită, fiind, cum a menționat mai sus, însărcinată în patru luni, să se lupte nu doar cu CNA, dar și cu reprezentanții CNAJGS Cahul, care, fiind la cerința CNA, au acordat, în detrimentul drepturilor sale, avocat pentru a-i reprezenta interesele în cauza penală fără acordul său, ba mai mult, existând un avocat ales, fiindu-i astfel încălcat flagrant dreptul la apărare în mod eficient, dar și cu încălcarea prevederilor art. 70 alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală. Or, nici una din condițiile prevăzute de norma menționată efectiv nu existau și nici nu sunt invocate.

Prin ordonanța procurorului din 21.03.2023 a fost restituit Dianei Coroleac blocul procesorului ridicat în cadrul percheziției în biroul de serviciu la data de 09.03.2023.

Astfel, la data de 04.03.2024, Coroleac Diana a recepționat ordonanța procurorului din 29.02.2024 privind scoaterea de sub urmărire penală, din motiv că în acțiunile ei lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal, și clasarea cauzei penale nr. 2023970070. Rezultă, deci, faptul că Coroleac Diana s-a aflat sub urmărire penală ilegal timp de 2 ani, începând cu 08.02.2022 până la 29.02.2024, iar acțiuni de urmărire penală au fost efectuate doar în data de 09.03.2023.

Susține reclamanta că cazul ei a fost mediatizat de mass-media, or acest mesaj mediatic a reprezentat mai mult o confirmare agresivă a vanității reprezentanților organelor de drept, făcând uz de acoperirea lor profesională, care i-a distrus imaginea Dianei Coroleac de om, femeie, dar și polițist, în ansamblu fiind afectată inclusiv și imaginea instituției în care a activat.

Toate aceste defăimări, urmăriri ilegale s-au produs în perioada sarcinii sale, în consecință fiindu-i afectată atât starea sa de sănătate, cât și a copilului.

Indică reclamanta că ținerea persoanei sub suspiciunea de comitere a unei infracțiuni este o acțiune de tragere a persoanei la răspundere penală, or în acest sens s-a expus și Curtea Constituțională în Hotărârea nr. 26/2010, printre altele fiind constatat că recunoașterea calității de bănuit presupune nu numai drepturi procesuale, dar și restrângerea drepturilor constituționale legate de libertatea persoanei, dreptul la libera circulație ș.a. Și în cazul recunoașterii calității de bănuit, pe cel de-al treilea temei, prin ordonanță, persoana este supusă unor restrângeri, manifestate prin imposibilitatea legalizării unor acte (spre exemplu de identitate), consemnarea faptului respectiv în cazierul judiciar, în cazul când persoana este nevinovată, suferința psihologică, cauzată de suspectarea de comiterea unei infracțiuni, atitudinea societății și a victimei ș.a.

În urma celor sus-relatate, reclamanta se consideră îndreptățită de a se adresa cu prezenta cerere de chemare în judecată, deoarece, ca urmare a celor relatate, i s-a cauzat o pagubă morală imensă.

Astfel, extensiunea acțiunilor ilegale ale organului de urmărire penală și ale procuraturii în raport cu Diana Coroleac se cristalizează în două aspecte esențiale: cauzarea prejudiciului moral și daune aduse onoarei și demnității umane.

Determinarea lezării onoarei, demnității și reputației profesionale se bazează pe noțiunea de încălcare a principiilor morale ale societății, iar în speță, această încălcare s-a produs prin învinuirea fără temei a reclamantei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, precum și prin persecutarea reclamantei, pe calea urmăririi penale, apoi prin instrumentarea defectuoasă a dosarului penal în privința sa.

Până la momentul inițierii urmăririi penale, reclamanta se bucura de o reputație ireproșabilă în societate și la locul de muncă, prin primirea de diplome, mulțumiri și implicare onestă în activități în raport cu instituțiile statului, demonstrate prin copiile diplomelor anexate.

Astfel, reieșind din gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost bănuită și învinuită reclamanta Coroleac Diana, și anume a unei infracțiuni grave, consideră oportun și echitabil de a încasa în favoarea acesteia suma prejudiciului moral în cuantum de 10 000 000 lei.

În coraport cu natura dreptului lezat și locul lui în sistemul de valori al persoanei, și anume că pe parcursul urmăririi penale i-au fost lezate un șir de drepturi fundamentale și constituționale, patrimoniale și nepatrimoniale, recunoscute la nivel internațional ca fiind inerente oricărei persoane într-un stat de drept democratic, cum se pretinde a fi Republica Moldova.

Prin încălcarea dreptului la onoare, demnitate și reputație, în momentul în care reclamantei i s-a imputat comiterea infracțiunii grave, acesteia i-a fost prejudiciată enorm imaginea în comunitate, cât și cea profesională și reputația, or faptele ilicite imputate erau legate nemijlocit de statutul de ofițer de urmărire penală al IP Cahul. Lucrul în cauză s-a manifestat prin pierderea încrederii în activitatea acesteia de polițist, din partea colegilor, prietenilor, rudelor.

Susține că, referitor la acțiunile de urmărire penală, percheziții în birou, la domiciliu, corporal, menționează din nou sarcina de 4 luni cu risc de pierdere a sarcinii, toate au fost consecințe asupra sa.

Dreptul la inviolabilitatea domiciliului, și acest drept a fost lezat prin divulgarea datelor ce țin de intimitatea persoanei în cadrul acțiunii procesuale de efectuare a percheziției la domiciliu.

Starea psiho-emoțională a reclamantei, manifestată prin stare de stres și frustrare, deoarece zilnic se trezea cu gândul și temerea de a nu i se imputa o altă faptă penală ce va duce la noi acuzări care vor agrava mărimea pedepsei aplicate, precum se invocă în ordonanța de bănuire; gradul suferințelor psihologice suportate de reclamantă aceasta nu le poate descrie prin cuvinte și își dorește ca nimeni să nu treacă prin asemenea chinuri; nu crede că va fi în stare să uite această etapă groaznică a vieții sale, care a lăsat o pată neagră atât în conștiința reclamantei, cât și a persoanelor ei apropiate.

În urma acțiunilor organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanței care a emis încheieri de respingere a plângerilor sale împotriva acțiunilor organului de urmărire penală, i s-a cauzat o pagubă morală, pe care reclamanta o estimează la suma de 10 000 000 lei.

Pe parcursul procesului penal reclamanta a suportat și cheltuieli ce țin de apărarea drepturilor și intereselor legitime, achitate avocatului, conform bonului anexat la materialele cauzei.

La data de 05 mai 2025, prin intermediul cancelariei instanței, reprezentantul Ministerului Justiției a depus referința, prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată, indicând, în motivarea referinței, următoarele aspecte.

Reieșind din practica juridică, statul răspunde patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și instanțelor judecătorești. Este de menționat că elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face prin lege specială; actualmente, o asemenea lege specială este Legea nr. 1545-XIII din 25 februarie 1998.

Pe această cale, art. 6 din Legea nr. 1545 prevede expres care sunt cazurile în care survine dreptul persoanei la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, unul din aceste drepturi este scoaterea persoanei de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare (lit. b), art. 6).

Prin urmare, raportând normele legale citate mai sus cu situația din prezenta speță, se remarcă că, în privința reclamantei, la 29.02.2024 a fost emisă ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a învinuitei Coroleac Diana, din motivul că, în acțiunile acesteia, lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) Cod penal. Cauza penală nr. 2023970070 a fost clasată.

Însă, pentru a fi vorba de o acțiune întemeiată, nu este suficient să fie întrunite doar prevederile art. 6 din Legea nr. 1545, ci și dispozițiile prevăzute de art. 3 alin. (1) din legea menționată, care stipulează expres cazurile în care este reparabil prejudiciul material și moral cauzat persoanei fizice sau juridice.

Respectiv, se desprinde cu certitudine că prezenta acțiune civilă este neîntemeiată, or, prin prisma prevederilor enunțate, se deduce expres necesitatea întrunirii cumulative a prevederilor art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545, în contextul în care nu orice acțiune a organelor de drept și judecătorești atrage răspunderea patrimonială a statului.

Mai mult decât atât, chiar dacă în privința reclamantei a fost emisă această ordonanță la 29.02.2024, se reține că nu sunt întrunite modul și condițiile necesare de răspundere patrimonială a statului, adică a dreptului la repararea prejudiciului, iar în conformitate cu art. 3 alin. (1) din Legea nr. 1545 instanța de judecată urmează să se convingă că:

- Coroleac Diana a deținut doar două calități procesuale de bănuit (art. 63 CPP) în cadrul unui proces penal și învinuit (art. 65 CPP) pe perioada de timp 09.02.2023 – 29.02.2024, și niciodată de inculpat, condamnat sau achitat;
- bănuiala rezonabilă este permisă de lege;

- acțiunile de urmărire penală se desfășoară *in rem*, adică fără persoane bănuite și învinuite, iar după identificarea făptuitorului/lor și strângerea probelor necesare, desfășurarea UP are loc *in personam*, adică cu persoane bănuite și învinuite;
- durata urmăririi penale, pornind de la gravitatea infracțiunii (art. 324 alin. (2) lit. b) Codul Penal – Coruperea pasivă) și caracterul acesteia, a fost investigată în perioada 27.03.2023 – 11.11.2024; acțiunile organului de urmărire penală, nerestrictive și nelimitative de drepturi și libertăți: de începere a urmăririi penale in rem la 08.02.2023, adică fără persoane bănuite sau învinuite, și *in personam* la 09.02.2023; de recunoaștere în calitate de bănuit din 09.02.2023 cu explicarea drepturilor sub semnătură; de recunoaștere în calitate de învinuit din 04.05.2023 cu explicarea drepturilor sub semnătură; ca măsuri au fost dispuse: autorizarea amânării aducerii la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit și explicarea drepturilor (încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 09.02.2023); proces-verbal de audiere a bănuitului din 09.03.2023; proces-verbal de percheziție din 09.03.2023; încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 13.11.2023 de respingere a plângerii petiționarului Coroleac Diana privind anularea ordonanței de punere sub învinuire; încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 06.03.2023 și ordonanța OUP privind autorizarea percheziției de birou de serviciu; ordonanța din 31.07.2023 privind respingerea plângerii; încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 04.10.2023 privind respingerea plângerii ca neîntemeiată împotriva ordonanțelor Procuraturii Anticorupție din 26.06.2023 și 31.07.2023; ordonanța din 26.06.2023 privind respingerea cererii;

La 21.03.2023 a fost dispusă restituirea blocului procesorului de model „DELL P2419HP", care a fost ridicat în timpul percheziției de birou; alte măsuri restrictive de drepturi și libertăți nu au fost aplicate.

La 29.02.2024 a fost dispusă scoaterea de sub UP a învinuitei Coroleac Diana, fiind clasată cauza penală.

Deci, având în vedere cum a motivat și procurorul de caz, Radu Palencu, că a fost atins scopul procesului penal, probe nu s-au cumulat, ca unică și rezonabilă soluție se impune încetarea investigației în privința învinuitei Coroleac Diana, cu scoaterea acesteia de sub urmărirea penală din lipsa, în acțiunile dânsei, a elementelor infracțiunii.

Reclamantei Dianei Coroleac, prin investigația penală, nu i-a fost încălcat nici principiul general „Prezumția nevinovăției", deoarece, potrivit art. 21 din Constituția RM, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Măsurile procesuale dispuse de OUP în privința Dianei Coroleac, la acea etapă, s-au necesitat și, în strictă conformitate cu legislația în vigoare, s-au desfășurat sub imperiul articolelor 1, 2, 52, 57, 255, 259, 274, 275, 284 din Codul de procedură penală.

În motivarea actelor procurorului și a instanței se arată că „...existau suficiente temeiuri rezonabile de a presupune că Diana Coroleac a comis infracțiunea imputată...", cauza urma a fi

investigată, pornind de la obligația pozitivă a Statului de a garanta efectuarea unei investigații eficiente pentru stabilirea adevărului obiectiv, a dispus începerea UP și investigarea cazului...".

Statul Republica Moldova are dreptul și obligația legală, în caz de bănuială/suspiciune, să desfășoare acțiuni de urmărire penală, pentru protejarea persoanei, societății, ordinii publice și statului de infracțiuni potrivit art. (1) alin. (2) CPP.

Este demonstrat de către OUP că, la acea etapă (anul 2023), exista o bănuială rezonabilă – suspiciune care ar convinge un observator obiectiv că s-a comis, de ofițerul superior de UP al SUP a IP Cahul, Coroleac Diana, infracțiunea de la art. 324 alin. (2) lit. b) din Codul penal (Coruperea pasivă).

Responsabilii de investigarea cauzei penale nu au comis fapte prejudiciabile și ilegale în raport cu Coroleac Diana, fiind respectate prevederile legale referitoare la obligația de a lua toate măsurile necesare stabilirii adevărului obiectiv. Or, la etapa de urmărire penală, aplicarea legii, și, dacă este cazul, oportunitatea inițierii urmăririi de către procuror presupune independența și autonomia acestuia în procesul de luare a deciziilor.

Reprezentantul Ministerului Justiției manifestă dezacordul categoric cu acuzațiile reclamantei, or, aceasta a fost doar anchetată, iar acțiunile organului de urmărire penală nu au fost restrictive, limitative, privative de drepturi și libertăți constituționale de amploarea acestei sume; pentru bănuiala permisă de lege a fost doar anchetată în vederea aflării adevărului, a fost doar bănuită și învinuită și informată în permanență despre mersul tuturor acțiunilor UP și, în final, scoasă de sub UP.

Iar solicitările de acordare de la Bugetul de Stat a sumei de 10 000 000 lei apreciază reprezentantul pârâtului drept o reparație inechitabilă, vădit abuzivă, astronomică, ce încalcă grav principiul proporționalității și justul echilibru între valorile lezate și profilul moral al acesteia.

Coroleac Diana, pentru bănuiala în infracțiunea de Coruperea pasivă, chiar dacă a fost anchetată penal, nu a fost trasă la răspundere penală, nu a fost supusă unor pedepse penale, nu a fost judecată, nu i-a fost încălcat principiul prezumției nevinovăției și nici alte drepturi și libertăți constituționale; deci nu se poate vorbi de careva ilegalități admise de Procuratură în privința acesteia pe durata urmăririi penale, pentru gravitatea și complexitatea cazului.

Ministerul Justiției arată că dreptul la repararea prejudiciului în temeiul Legii nr. 1545/1998 apare doar în caz de încălcare intenționată a normelor procedurale sau materiale în cadrul procesului penal ori contravențional, aspect care nu a fost demonstrat în prezenta cauză. Reclamantul nu a indicat și nici nu a probat existența unui viciu fundamental în procedura penală sau faptul că măsurile procesuale legale aplicate ar fi încălcat în mod grav drepturile sale fundamentale. Totodată, se subliniază că actele procesuale contestate, inclusiv ordonanțele de recunoaștere în calitate de bănuit sau învinuit, reprezintă proceduri firești ale urmăririi penale și nu afectează prin ele însele drepturile constituționale. Ministerul Justiției consideră că organul de urmărire penală a acționat cu bună-credință, în limitele legii, iar la dosar nu există probe care să confirme caracterul ilegal al actelor procedurale. În final, se susține că pretențiile reclamantului sunt motivate doar de interes pecuniar, fiind nefondate, exagerate și lipsite de suport probator.

Cu referire la cererea privind încasarea prejudiciului material în mărime de 10 000 lei, Ministerul Justiției susține că aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată. Potrivit reprezentantului pârâtului, pretenția este una neclară și incertă, iar reclamanta nu a prezentat dovezi concludente și suficiente care să confirme existența și întinderea prejudiciului invocat.

În ceea ce privește solicitarea de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, Ministerul Justiției invocă Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 23 privind unele aspecte ale încasării cheltuielilor de asistență juridică, Recomandarea Consiliului Uniunii Avocaților privind cuantumul onorariilor avocaților și compensarea acestora de către instanțele judecătorești, aprobată prin Decizia nr. 2 din 30.03.2012, precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. În baza acestor repere, se menționează că, pentru a fi admise spre compensare, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, efectiv suportate și rezonabile în cuantum.

Totodată, reprezentantul pârâtului subliniază că pretenția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică are un caracter accesoriu în raport cu cerințele principale. Prin urmare, întrucât cerințele principale se solicită a fi respinse, și cererea privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică urmează a fi, de asemenea, respinsă ca neîntemeiată.

La data de 19 mai 2025, prin intermediul cancelariei instanței, reprezentantul Ministerului Finanțelor a depus referința prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea referinței, indică reprezentantul Ministerului Finanțelor că, pentru a fi întemeiate pretențiile de încasare a prejudiciului moral și material în condițiile Legii nr. 1545/1998, în primul rând acestea trebuie să fie pasibile de reparare prin prisma art. 3 și 6 din legea citată supra, or nu orice acțiune a organelor de drept atrage răspunderea statului.

Reclamanta nu a contestat acțiunile organului de urmărire penală în temeiul prevederilor art. 299[1] alin. (3) și 313 Cod de procedură penală și, prin urmare, în speța dată nu există niciun act procedural definitiv și irevocabil al judecătorului de instrucție sau al organului ierarhic superior, prin care s-ar fi stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală.

Reclamanta a fost recunoscută în calitate de bănuit și învinuită de comiterea infracțiunii menționate pentru o perioadă de un an. Astfel, consideră reprezentantul Ministerului Finanțelor că s-a solicitat un prejudiciu moral exagerat pentru acest termen de examinare a infracțiunii.

Referitor la pretenția privind repararea prejudiciului material, indică reprezentantul Ministerului Finanțelor că reclamanta nu a motivat sursa și legătura cu speța dată și nici nu a anexat probe pentru a dovedi cheltuielile în sumă de 10 000 lei.

Lipsa contractului de prestare a serviciilor juridice, bonurilor sau a chitanțelor care ar demonstra cuantumul și caracterul real al cheltuielilor nu acordă dreptul reclamantei de a solicita încasarea din bugetul de stat a sumelor solicitate cu titlu de reparare a prejudiciului material sub forma cheltuielilor de asistență juridică în cauza penală, precum și în prezenta cauză civilă.

La data de 08 mai 2025, prin intermediul cancelariei instanței, reprezentantul Procuraturii Generale a depus referința prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivarea referinței, indică reprezentantul Procuraturii Generale că nemulțumirea reclamantei față de acțiunile organului de urmărire penală nu poate servi drept temei de sine stătător pentru a determina o anumită acțiune ilegală.

Simplul fapt al existenței ordonanței de scoatere de sub urmărire penală în privința Coroleac Diana, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. b) din Codul penal, nu-i acordă dreptul la repararea prejudiciului material și moral, întrucât sarcina de a proba existența dreptului pretins în speță revine reclamantei, ceea ce nu a fost probat.

La materialele cauzei nu există niciun act procedural definitiv și irevocabil al organului de urmărire penală sau al instanței de judecată, prin care s-a stabilit că au fost constatate acte sau acțiuni ilegale comise de către organul de urmărire penală sau procurorul pe cauza penală privind pe Coroleac Diana.

Toate acțiunile organului de urmărire penală și ale procuraturii au fost în strictă conformitate cu prevederile legale.

Consideră reprezentantul Procuraturii Generale că suma solicitată de către reclamantă cu titlu de prejudiciu moral este neîntemeiată și nejustificată, deoarece nu au fost prezentate probe veridice, admisibile, pertinente și concludente, care să confirme faptul vătămării drepturilor personale nepatrimoniale privind integritatea morală.

Codul de procedură penală oferă organului de urmărire penală pârghiile legale de desfășurare a urmăririi penale. Atât timp cât modalitatea de acționare a organului de urmărire penală nu iese din limitele legalului, aceasta nu poate fi catalogată ca ilegală.

În opinia reprezentantului Procuraturii Generale, faptul emiterii pe numele reclamantei a ordonanței de scoatere de sub urmărire penală urmează a fi tratat ca o satisfacție suficientă, ceea ce, în consecință, duce la respingerea pretenției privind compensarea prejudiciului material și moral.

În ședința de judecată, *reclamanta Coroleac Diana și reprezentantul reclamantului, avocata Stănilă Elena* au susținut cererea de chemare în judecată și argumentele invocate în aceasta, solicitând admiterea integrală a acțiunii înaintate. Suplimentar invocând că solicită încasarea doar a 5 500 lei cu titlu de prejudicial material sub forma de cheltuieli pentru asistență juridică pentru apărarea intereselor lui Coroleac Diana, în cauza penală.

Suplimentar, reclamanta a indicat că, în acea perioadă, activa în calitate de ofițer de urmărire penală timp de 10 ani, în care s-a dedicat total serviciului, și-a îndeplinit datoria de serviciu, fapt ce se confirmă prin diplome, medalii și gradele primite. Iar în momentul în care credea că este în floarea carierei, s-a trezit cu perchezițiile efectuate, fiind bănuită de o infracțiune pretins a fi săvârșită în noiembrie. Era cunoscută ca o persoană sârguincioasă, plătea chirie, nu avea automobil, era la acel moment însărcinată. După aceste acțiuni, a fost internată cu risc de a pierde sarcina și viața, deoarece pe fond de stres au apărut careva probleme grave de sănătate, a urmat tratament, în urma căruia avea risc de a rămâne cu epilepsie. Soțul era plecat într-o deplasare de serviciu de menținere a păcii, era riscul de a dezerta și avea un alt copil acasă. Discuțiile lumii au ajuns în Kosovo, pe rețelele de socializare au fost publicate articole. Nu mai

spune de oamenii din oraș. Cahulul este oraș mic. Cu toate că în internet nu a fost publicat numele ei, era clar că este vorba despre ea, pe faptul că ar fi fost coruptă cu 3000 euro. Nu a crezut vreodată că va avea de suferit așa ceva, chiar și după atât timp. S-au efectuat percheziții și acasă, și în hainele copilului, în biroul de serviciu, dosare și alte locuri personale. Nu au fost găsite careva mijloace bănești. Prejudiciul material de 10 000 lei reiese din tratamentele medicale. Acest fapt se confirmă din tratamentele medicale, dar bonurile nu le are, deoarece nu se gândea la acel moment la banii respectivi. La moment este în concediu. Nu cunoaște câți ofițeri de urmărire penală sunt în cadrul IP Cahul. Pe site-uri nu era public concret numele, nici nu ține minte dacă era indicat genul ofițerului. Suma solicitată cu titlu de prejudiciu moral reprezintă compensarea pentru suferința pe care a suportat-o. Nu este suspendată, deoarece a ieșit pe tratament și nu este posibilă suspendarea din funcție. În familie nu are stresuri, avea copil sănătos și nu avea alte probleme. Nu a fost reținută, nici arestată. A avut doar obligația de a nu părăsi localitatea, ca învinuită. Pe persoanele care au efectuat percheziții nu a depus plângere. A depus o plângere pe procuror cu privire la înaintarea ilegală a învinuirii, vorbește despre plângerea din 21.07.2023 – a rezultat, dosarul a fost clasat. Decizia la această plângere nu și-o amintește. Cariera i-a fost stricată din motiv că nu poate merge spre avansare, deoarece se solicită un cazier judiciar, care figurează pe viață și se va găsi orice motiv. Nu are dovadă că a depus cerere de promovare în funcție, vorbește de cariera sa ce urma să fie. Sunt alte indemnizații, premii și oportunități pentru care are nevoie de un cazier curat. La concluzia că, din cauza acestui dosar are probleme de sănătate, a ajuns în urma tratamentului și a discuțiilor cu medicii. S-a trezit într-o dimineață cu probleme mari de sănătate, s-a început o hemoragie, unde i s-a făcut USG și a fost întrebată dacă a suportat careva stres la serviciu. Erau cheaguri de sânge pe motiv că nu i se putea garanta nimic în sănătatea sa sau a copilului, de unde urmau să apară alte complicații. Atunci i s-a explicat că, în timpul stresului, se pot încorda anumiți mușchi ce duceau la această complicație. În legătură cu aceasta, are fișa medicală unde este indicat tot și extrasele. Nu poate fi emisă concluzia că stresul a fost anume din motivul acestei situații, însă din discuțiile sale alt stres nu a avut. Până la acel moment nu a avut complicații. Reieșind din datele internărilor și ale tratamentelor suportate, se poate confirma că perioada a fost anume aceea. A participat în acțiuni de urmărire penală legale și necesare. Reieșind din ordonanța de clasare, se constată ilegalitatea. Consideră că urmărirea penală trebuie începută corect și cu bănuieli rezonabile, să fie adoptată decizia finală. Ordonanța de începere a urmăririi penale nu a fost contestată, s-a contestat învinuirea.

Reprezentantul reclamantei, avocata Elena Stănilă, în ședința de judecată a indicat că prejudiciul material este cuantificat, după cum urmează: 5 500 lei – cheltuieli medicale, conform bonurilor fiscale prezentate, 10 000 lei – cheltuieli pentru asistență juridică și 200 lei – taxa de timbru. Prejudiciul moral se bazează pe stresul intens suportat de reclamantă, inclusiv prin afectarea imaginii personale și profesionale, dar și din cauza zvonurilor și vorbelor defăimătoare propagate în comunitate în urma declanșării dosarului penal.

Reprezentantul intervenientului accesoriu, Procuratura Generală, Ina Vîhodeț, în ședința de judecată, a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, or, nu s-a constatat caracterul ilicit

ale acțiunilor organului de urmărire penală și ale procuraturii, condiție esențială în sensul Legii nr.1545/1998.

Reprezentanții Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, în ședința de judecată nu s-au prezentat, solicitând prin referințele depuse examinarea cauzei în lipsă. Astfel, în conformitate cu prevederile art.206 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa lor.

Audiind opinia participanților la proces, examinând cererea de chemare în judecată, analizând actele cauzei în raport cu dispozițiile legale și a probatoriului administrat, instanța de judecată consideră că acțiunea înaintată de reclamanta Coroleac Diana este întemeiată și urmează a fi admisă parțial, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art.15 alin.(1) din Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Iar potrivit art.53 alin.(1) din Constituție, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.*

Conform prevederilor art.16 alin.(1) lit.g) din Codul civil, *apărarea dreptului civil se face, în condițiile legii, prin: repararea prejudiciului patrimonial și, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.*

Iar potrivit art.19 alin.(1) și (3) din Codul civil, *(1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel. (3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).*

În ședința de judecată, ca urmare a cercetării probelor, s-a constatat cu certitudine că, prin ordonanța din 08 februarie 2023, a fost dispusă pornirea cauzei penale nr. 2023970070 conform elementelor constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută de art. 324 alin.(2) lit. b) Cod penal, pe faptul că: *Coroleac Diana activând în funcția de ofițer superior de urmărire penală al SUP a IP Cahul, în conformitate cu prevederile art. 123 Cod penal, fiind persoană publică abilitată cu anumite drepturi și obligații, în perioada de timp a lunii noiembrie 2022, aflându-se în mun. Cahul, fiind în exercițiul funcției sale, acționând contrar prevederilor Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului" precum și a Legii nr. 333 din 10.11.2006 „Cu privire la statutul organului de urmărire penală" conform căreia în numele statului și în limitele competenței sale, efectuează nemijlocit urmărirea penală în cauze penale și exercită alte activități prevăzute expres de lege, urmărind scopul de a primi bani ce nu i se cuvin, acționând coordonat cu alte persoane necunoscute din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, a pretins și primit de la cet. Smochină Vladislav Vitalie, bani în sumă 3000 Euro, pentru a întreprinde măsuri în vederea clasării procesului penal în cauza penală nr. 2022150638 pornită la 09.11.2022 de către OUP a IP Cahul și scoaterea de sub urmărire*

penală a lui Smochină Vladislav Vitalie, pentru săvârşirea de către acesta a infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal ,,Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat".

Tot, ea, în continuarea intențiilor sale ilegale pentru așa atinge scopul propus, a determinat martorii audiați în cadrul cauzei penale de a da declarații mincinoase în favoarea bănuitului Smochină Vladislav, acestea fiind redactate nemijlocit de OUP Coroleac Diana, în scopul ascunderii infracțiunii comise, iar la 16.11.2022 a remis în adresa Procuraturii raionului Cahul, materialele cauzei penale nr. 2022150638 precum și raportul motivat cu privire la clasarea procesului penal în prezenta cauză penală și scoaterea de sub urmărire penală a bănuitului Smochină Vladislav Vitalie, iar ca rezultat procurorul desemnat din cadrul Procuraturii raionului Cahul conducându-se de materialele acumulate de către organul de urmărire penală și propunerea acestuia, a emis ordonanța privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Smochină Vladislav Vitalie și clasarea cauzei penale nr. 2022150638.

Tot ea, urmărind același scop unic infracțional de a primi bani ce nu i se cuvin, în comun cu alte persoane necunoscute din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, întreprind în continuare măsuri în vederea determinării persoanelor în privința cărora au fost pornită urmărirea penală în baza art. 264[1] alin. (1) Cod penal ,,conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat" de a le oferi bani în sumă de 3000 Euro, pentru fiecare cauză penală în parte propusă procurorului pentru clasare și scoatere de sub urmărire penală a persoanei (***f.d.13***).

La data de 09 februarie 2023, în privința lui Coroleac Diana a fost emisă ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. b) Cod penal (***f.d.15***).

În temeiul încheierii și mandatului judecătoresc din 09 februarie 2023, emise de Judecătoria Cahul, sediul Central, s-a dispus autorizarea prelungirii amânării aducerii la cunoștința bănuitei Coroleac Diana a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuit, pe un termen de 30 de zile, începând cu 09 februarie 2023 până la data de 11 martie 2023 (***f.d.16-19***).

În temeiul ordonanței din 06 martie 2023, a fost dispusă și, potrivit procesului-verbal din 09 martie 2023, a fost efectuată percheziția corporală a lui Coroleac Diana (***f.d.22-23, 32-37***).

La fel, în temeiul ordonanței din 06 martie 2023, a fost dispusă și, potrivit procesului-verbal din 09 martie 2023, a fost efectuată percheziția la domiciliul lui Coroleac Diana situat pe adresa mun.Cahul, str.V. **********, unde locuiește temporar Coroleac Diana (***f.d.24-25***).

De asemenea, în temeiul ordonanței din 06 martie 2023, a fost dispusă și, potrivit procesului-verbal din 09 martie 2023, a fost efectuată percheziția în biroul de serviciu a numitei Coroleac Diana, amplasat la et.2 din incinta IP Cahul, mun.Cahul, str.31 August 1989, nr.28/30 (***f.d.26-31, 38-39***).

Prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție, din 04 mai 2023, Coroleac Diana a fost pusă sub învinuire, incriminându-i săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. b) din Codul penal ***(f.d.41-43).***

Prin ordonanța procurorului în procurorului în Procuratura Anticorupție, din 29 februarie 2024, Coroleac Diana a fost scoasă integral de sub urmărire penală, din motivul că, în acțiunile învinuitei Coroleac Diana lipsesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. b) din Codul penal (***f.d.86-90***).

Prin ordonanța procurorului în procurorului în Procuratura Anticorupție, din 21 martie 2023, Coroleac Diana a fost dispus restituirea bănuitei Coroleac Diana, blocul procesoral de model „DELL P2419HP" (***f.d.91-92***).

Potrivit bonului de plată seria EZ nr.251678 din 20.06.2023 și bonul de plată seria EZ nr.251679 din 20.06.2023, rezultă că Coroleac Diana a suportat cheltuieli în sumă totală de 5 500 lei (5000 + 500) pentru asistența juridică pe cauza penală de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La fel, instanța reține că, ordonanțele procurorului au fost contestate în ordinea art.299[1] și art. 313 din Codul de procedură penală, contestațiile fiind respinse de procurorii ierarhic-superiori, fie de judecătorii de instrucție (***f.d.47-55, 64-69, 71-77, 81-83***).

În contextul celor constatate, instanța menționează că, în temeiul art.20 alin.(1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, (1) *Orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Nicio lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.*

Potrivit art.1 din Legea nr.1545/1998, *prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul şi condiţiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilicite comise în procesele penale şi contravenţionale de organele de urmărire penală, de procuratură şi de instanţele judecătoreşti.*

În conformitate cu prevederile art.2 din Legea nr.1545/1998, *prin acțiuni ilicite se are în vedere acţiuni sau inacţiuni ale organului împuternicit să examineze cazurile cu privire la contravenţii, ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată, care exclud vinovăţia acestora, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).*

Conform art.3 alin.(1) din Legea nr.1545/1998, *în conformitate cu prevederile prezentei legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma:* ***a)*** *reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declarație de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală;* ***b)*** *condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii;* ***c)*** *efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice;* ***d)*** *supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată;* ***e)*** *efectuării*

măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; ***f)*** *ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare.*

Conform art.6 al Legii menționate*, dreptul la repararea prejudiciului, în mărimea şi modul stabilite de prezenta lege, apare în cazul:* ***a)*** *devenirii definitive şi irevocabile a sentinţei de achitare;* ***b)*** *scoaterii persoanei de sub urmărire penală sau încetării urmăririi penale pe temeiuri de reabilitare;* ***c)*** *adoptării de către instanţa judecătorească a hotărîrii cu privire la anularea arestului contravenţional în legătură cu reabilitarea persoanei fizice;* ***d)*** *adoptării, de către judecătorul de instrucţie, în condiţiile art. 313 alin.(5) din Codul de procedură penală, în privinţa persoanei achitate sau scoase de sub urmărire penală, a încheierii privind declararea nulităţii actelor sau acţiunilor organului de urmărire penală sau organului care exercită activitate specială de investigaţii.*

Prin urmare, art.3 statuează *temeiul apariției dreptului* la repararea prejudiciului, iar art.6 statuează *momentul naşterii dreptului,* urmând aceste 2 articole să fie aplicate în mod cumulativ.

Raportând prevederile legale aplicabile în litigiul dedus judecății la circumstanțele de fapt constatate în cadrul ședinței de judecată și confirmate prin materialul probator administrat, instanța de judecată atestă existența unei ordonanțe de scoatere de sub urmărire penală în privința lui Coroleac Diana, învinuită de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Potrivit art.284 alin.(1) Cod de procedură penală, *scoaterea persoanei de sub urmărirea penală este actul de reabilitare şi finalizare în privinţa persoanei a oricăror acţiuni de urmărire penală în legătură cu fapta anterior imputată.*

Relevante speței sunt și prevederile art.524 Cod de procedură penală, potrivit cărora, *persoanele cărora, în cursul procesului penal, prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală sau ale instanţelor judecătoreşti, li s-a cauzat un prejudiciu material sau moral au dreptul la despăgubire echitabilă în conformitate cu prevederile legislaţiei cu privire la modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală şi ale instanţelor judecătoreşti.*

Legea nr. 1545/1998 constituie un remediu de reabilitare *inter alia* pentru persoanele în privința cărora neîntemeiat a fost pornită urmărirea penală, neîntemeiat le-a fost înaintată bănuială și puși sub învinuire, iar ulterior au fost scoși de sub urmărirea penală.

Astfel, cadrul legal enunțat mai sus confirmă că în speță reclamanta dispune de dreptul subiectiv la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragere ilegală la răspundere penală, contrar criticilor invocate de Ministerul Justiției, Procuratura Generală și Ministerul Finanțelor în condițiile în care în privința acesteia a fost emisă o ordonanța de scoatere de sub urmărire penală, rămasă definitivă și irevocabilă, respectiv, acestei situații apare obligația de compensare a prejudiciului cauzat acestuia, obligație care este pusă în seama bugetului de stat, conform art.13 alin.(1) din Legea nr.1545/1998.

Pe cale de consecință, instanța de judecată reiterează concluzia că, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea nr.1545/1998, pentru angajarea răspunderii statului pentru

prejudiciul cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală și a procuraturii, reclamantul fiind scos de sub urmărire penală, în condițiile în care fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Consecvent, reieșind din circumstanțele de fapt ale cauzei, în coroborare cu prevederile legale citate supra, instanța consideră odată fiind dispusă scoaterea reclamantei de sub urmărire penală, aceasta este în drept să pretindă la repararea prejudiciului cauzat prin tragerea ilegală la răspundere penală.

Cu referire la argumentele invocate de reprezentanții pârâtului și intervenienților accesorii, privitoare la faptul că în speță, nu există nici un act procedural definitiv și irevocabil a judecătorului de instrucție sau organului ierarhic superior, prin care s-ar fi stabilit ca fiind ilegale acțiunile organului de urmărire penală, astfel în opinia ultimelor nu sunt aplicabile prevederile Legii nr.1545/1998, instanța de judecată explică că dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organului de urmărire penală, procuraturii sau instanței de judecată nu este condiționat exclusiv de faptul constatării nulității unor acte de procedură, or în art.6 din legea care guvernează fondul cauzei, legiuitorul a stabilit cu titlu alternativ temeiurile de înaintare a pretenției; în speță, reclamantul și-a fundamentat pretențiile în baza prevederilor art.6 lit.b) din lege, motiv din care instanța va respinge alegațiile intervenienților accesorii ca fiind neîntemeiate.

Prin urmare, instanța relevă că reclamanta a fost inițial învinuit prin ordonanța procurorului și ulterior scoasă de sub urmărire penală, fapt ce echivalează cu tragerea ilegală la răspundere penală în condițiile în care în privința acesteia a fost formulată o învinuire, au fost aplicate măsuri speciale de investigați și desfășurate acțiuni de urmărire penală.

În continuare argumentele pârâtului și intervenienților accesorii prin care se invocă lipsa vinovăției organului de urmărire penală, nu pot fi acceptate de către instanța de judecată, din moment ce Legea nr.1545/1998 prevede la art.2 că sunt *ilicite acele acțiuni sau inacțiuni ale organului de urmărire penală sau ale instanţei de judecată,* ***care exclud vinovăţia acestora****, al căror caracter ilegal se manifestă prin încălcarea principiului general, potrivit căruia nici o persoană nevinovată nu poate fi trasă la răspundere şi nu poate fi judecată, (erori) ori fapte ale persoanelor cu funcţie de răspundere din organul de urmărire penală sau din instanţa de judecată, manifestate prin încălcarea intenţionată a normelor procedurale şi materiale în timpul procedurii penale sau contravenţionale (infracţiuni).*

Astfel, nu este necesară demonstrarea existenței sau inexistenței vinovăției organului de urmărire penală sau ale instanței de judecată pentru ca prevederile Legii nr.1545/1998 să fie incidente speței, fiind suficientă constatarea că prin tragerea ilegală la răspundere penală a reclamantului, acestuia i-a fost cauzat un prejudiciu, în condițiile în care învinuirea adusă nu a fost confirmată și de către organul de urmărire penală s-a constatat că fapta nu a fost săvârșită de către acesta.

Prin urmare, instanța de judecată nu se va expune detaliat asupra argumentelor reprezentantului pârâtului și intervenienților accesorii privind lipsa temeiului juridic pentru repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile statului, însă analizând aceste argumente prin prisma

celor expuse, acestea nu pot fi reținute, deoarece sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei constatate de instanță și menționate supra.

În continuare, instanța de judecată atrage atenția că obiectul examinării prezentului litigiu este încasarea prejudiciului material și moral cauzat prin acțiunile organelor și instituțiilor statului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Referitor la solicitarea reclamantei privind încasarea din bugetul de stat în beneficiul său a sumei de 10 000 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, instanța de judecată o consideră întemeiată parțial și urmează a fi admisă în valoarea de 60 000 lei din următoarele considerente.

Potrivit art.10 al Legii nr.1545/1998, *dreptul persoanei fizice la repararea prejudiciului moral în mărimea şi în modul stabilite de prezenta lege apare în cazurile specificate la art. 6.*

În conformitate cu prevederile art.11 din Legea nr.1545/1998, *(1) Mărimea compensaţiei pentru repararea prejudiciului moral se stabileşte de instanţa de judecată în modul prevăzut de prezenta lege. Mărimea concretă a compensaţiei se determină luîndu -se în considerare: a) gravitatea infracţiunii de a cărei săvîrşire a fost învinuită persoana respectivă; b) caracterul şi gravitatea încălcărilor procesuale comise la urmărirea penală şi la examinarea cauzei penale în instanţa de judecată; c) rezonanţa pe care a avut-o în societate informaţia despre învinuirea persoanei; d) durata urmăririi penale, precum şi durata examinării cauzei penale în instanţa de judecată; e) natura dreptului personal lezat şi locul lui în sistemul de valori al persoanei; f) suferinţele fizice, caracterul şi gradul suferinţelor psihice; g) măsura în care compensaţia bănească poate atenua suferinţele fizice şi psihice cauzate; h) durata aflării nelegitime a persoanei în detenţie. (2) Instanţa de judecată va determina mărimea compensaţiei şi în baza criteriilor specificate la art. 219 alin.(4) din Codul de procedură penală. (3) În toate cazurile, instanţa de judecată se va baza pe principiile compensării rezonabile şi echitabile a prejudiciului moral.*

Potrivit reglementărilor ce se conțin la art.219 alin.(4) Cod de procedură penală, *la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferinţele fizice ale victimei, gravitatea şi persistența suferințelor psihice, inclusiv legate de incapacitatea de a se apăra pe sine ori alte persoane, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*

Prin urmare, la aprecierea mărimii prejudiciului moral cauzat reclamantului, instanța va lua în considerație aspectele relevante speței și va reține argumentele invocate de reclamanta ce se referă la suferințele psihologice și afectarea stării emoționale, din moment ce participarea la acțiunile procesuale, întocmirea actelor de procedură, au creat un disconfort vădit reclamantei, mai mult ca atât era și a pata lună ne sarcină, ce se demonstrează prin probelele anexate la materialele cauzei și au condiționat stările specificate de reclamantă în cererea de chemare în judecată.

Estimând circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, luând în considerare suferințele psihice suportate de către reclamanta, în urma tragerii ilegale la răspundere penală, stresul și

efectele psihologice provocate, disconfortul suportat, perioada desfășurării urmăririi penale în privința reclamantei (*un an și 21 de zile*), gravitatea infracțiunii incriminate (*gravă*),personalitatea reclamantei (*a fost decernată cu diplome și menționată cu insigne pentru merite și f.d.99, 105-108*) caracteristica și gravitatea încălcării (*lipsa elementelor infracțiunii în fapta inculpatului*), natura drepturilor lezate (*dreptul de proprietate, art.5 și Protocolul 1, art.1 din CEDO, dreptul la respectarea vieții private, art.8 din CEDO, dreptul la un proces echitabil*), precum și măsura în care despăgubirea acordată poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate, instanța de judecată concluzionează că suma de 60 000 lei reprezintă o satisfacție echitabilă în vederea reparării prejudiciului moral suportat.

Prin urmare, instanța de judecată notează că pretenția de reparare a prejudiciului moral în cealaltă parte urmează a fi respinsă ca nefondată, deoarece nu s-au atestat alte criterii de prejudiciere morală decât cele evidențiate anterior și reclamantul nu a probat alte aspecte care ar releva o prejudiciere mai mare decât cea atestată de instanță și reparată în limita sumei de 60 000 lei din cea solicitată de 10 000 000 lei.

Tot aici, instanța de judecată apreciază ca nefondate argumentele reclamantei, precum că stresul apărut din cauza pornirii dosarului penal i-a creat probleme de sănătate și probleme cu sarcina, or, deși la materialele cauzei au fost anexate mai multe acte medicale (***f.d. 110-127***), însă careva probe care ar demonstra legătura cauzală între stresul provocat prin pornirea dosarului penal și problemele cu sănătatea nu au fost prezentate, iar instanța de judecată nu este expert în domeniul medicinii ca să facă o asemenea concluzie.

La fel, instanța apreciază ca nefondat și argumentul reclamantei, precum că i-a fost cauzat prejudiciu moral prin mediatizarea cazului, prezentând în acest sens extras de pe portalul local de știri, precum și de pe pagina web a Centrului Național Anticorupție (***f.d. 94-98***). Analizând textul acestor publicații, instanța conchide că acestea nu conțin careva indici la persoana concretă, mergând vorba despre „*un ofițer de urmărire penală din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul*”. Prin urmare, publicarea informației cu caracter general, fără detalii din care ar putea rezulta identitatea reclamantei, nu este în stare să-i cauzeze prejudiciul moral.

Ce ține de certificatele eliberate pe numele reclamantei pentru participare la seminare, acestea nu confirmă sau infirmă careva circumstanțe care au importanță pentru prezenta cauză, ci doar denotă faptul participării la instruiri și formări, deci chestii obligatorii în cariera unui funcționar public (***f.d. 100-104***).

Referitor la solicitarea reclamantei privind compensarea cheltuielilor de asistența juridică

În conformitate cu art.96 alin.(1) și (1^1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^1) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.*

Potrivit art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de*

judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În prezenta cauză, acțiunea urmează a fi admisă, ceea ce conferă reclamantului calitatea de parte care a câștigat procesul în sensul dispoziției legale menționate.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți- persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Astfel, pe durata examinării cauzei penale Coroleac Diana a fost asistată de avocata Stănilă Elena, iar pentru serviciile de asistență juridică acordate de ultima a achitat suma de 5 500 lei, fapt confirmat prin bonul de plată seria EZ nr.251678 din 20.06.2023 și bonul de plată seria EZ nr.251679 din 20.06.2023, anexat la materialele cauzei (***f.d.140, 141).***

Din cele constatate, instanța de judecată va dispune încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Coroleac Diana suma de 5 500 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate în cadrul examinării cauzei penale.

Or, în conformitate cu prevederile art.7 lit.d) din Legea nr.1545/1998*, în cazurile menționate la art. 3 alin. (1), persoanei fizice sau juridice i se compensează sau i se restituie: amenzile percepute ca urmare a executării sentinței judiciare și cheltuielile de judecată suportate de persoana fizică în legătură cu acțiunile ilicite.*

Totodată, reclamanta Coroleac Diana în cadrul examinării acțiunii civile a solicitat încasarea cheltuielilor de asistență juridică acordată de avocata Stănilă Elena, fapt confirmat prin mandatul avocațial confirmat prin bonul de plată seria EZ nr.251696 din 03.06.2026 și bonul de plată seria 00 5663 6659 6143 din 31.03.2025, anexat la materialele cauzei, în mărime de 10 000 lei și taxa de timbru 200 lei (***f.d.142***).

Conform art. 63 alin. (1) din Legea cu privire la avocatură nr. 1260 din 19.07.2002, *munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice. Alin. (4) al normei citate prevede că cheltuielile suportate de client în legătură cu acordarea de către avocat a asistenței juridice la apărarea drepturilor și intereselor lui legitime în cauzele penale, civile și administrative urmează a fi compensate integral și proporțional cerințelor admise (respinse) de partea adversă.*

Potrivit normelor de drept procesual civil național, cât și unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, o despăgubire a cheltuielilor de judecată pentru asistență juridică poate fi acordată doar în cazul când acestea sunt necesare, reale și rezonabile.

Astfel, potrivit materialelor dosarului, avocata Stănilă Elena, în interesele reclamantei, a întocmit și a depus în instanța de judecată cererea de chemare în judecată, iar în cadrul examinării cauzei au avut loc 4 ședințe de judecată, inclusiv cea de pronunțare.

Prin urmare, având în vedere munca efectiv depusă de către avocata Stănilă Elena – participarea la 4 ședințe de judecată (inclusiv cea de pronunțare), complexitatea cauzei și lucrul efectuat de avocat – instanța ajunge la concluzia de a admite parțial solicitarea privind repararea cheltuielilor de asistență juridică în prezenta cauză și de a încasa în folosul reclamantei, din contul pârâtului, suma de 5 000 (cinci mii) lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică suportată în cadrul prezentei cauze.

De asemenea, prin Hotărârea Curţii Constituționale nr. 20 din 26 septembrie 2024, s-a reținut că prevederile art. 2 alin. (2) din Legea taxei de stat nr. 213/2023 și ale art. 84 alin. (4) Cod procedură civilă nu pot fi interpretate și aplicate în sensul excluderii dreptului justițiabilului de a beneficia de compensarea taxei de timbru în cazul în care acesta a câștigat procesul, întrucât o asemenea excludere ar aduce atingere dreptului de acces la justiție garantat de art. 20 din Constituție.

În aceste condiții, reținând că reclamantul a suportat efectiv taxa de timbru în cuantum de 200 lei, iar procesul este câștigat de acesta, instanța apreciază că sunt întrunite cerințele legale pentru dispunerea compensării integrale a acestei sume, care urmează a fi încasată de la pârât în folosul reclamantei.

Conturând cele expuse și în conformitate cu prevederile art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Coroleac Diana împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova cu privire la repararea prejudiciului în ordinea Legii nr.1545/1998.

Se încasează din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Coroleac Diana, prejudiciul moral în mărime de 60 000 (*șaizeci mii*) lei, cheltuielile pentru asistență juridică suportate în cauza penală în mărime de 5 500 (*cinci mii cinci sute*) lei, și cheltuielile judiciare suportate în prezenta cauză, compuse din taxa de timbru în sumă de 200 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 (*cinci mii*) lei, în total suma de 70 700 lei (*șaptezeci mii șapte sute*) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată, se respinge, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,

Judecător **Alexei Rusacov**